

Las Ratitas

Tres, dos, un... superpoders!

Estrella Polar

Las Katitas

Tres, dos, un... superpoders!

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Tres, dos, uno... ¡superpoderes!*

© del text: Itarte, 2020

© de les il·lustracions: Isabel Lozano, 2020

Col·laboració en el color de les il·lustracions: Rita Muñoz

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2020

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: març del 2020

ISBN: 978-84-18134-39-5

Dipòsit legal: B. 2.579-2020

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

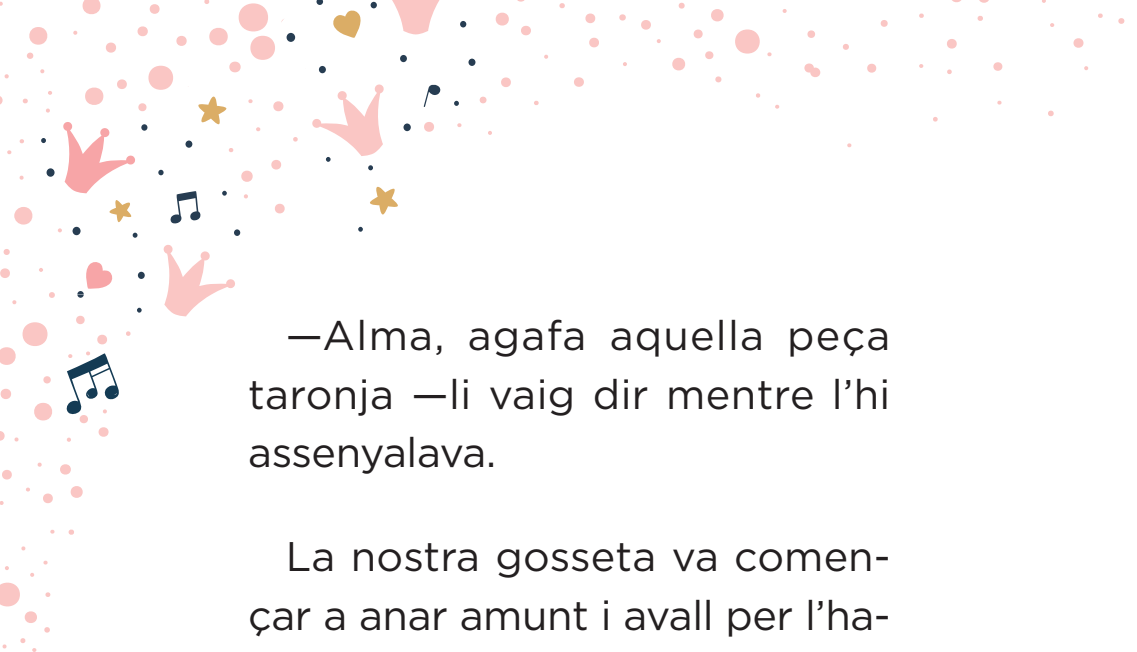
Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol formade reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

1 La notícia de la mare

Tot va començar un dia en què la Gisele i jo havíem acabat de jugar; ara ens tocava recollir! Aleshores se'm va acudir un joc superxulo amb l'Alma.

—Alma, agafa aquella peça taronja —li vaig dir mentre l’hi assenyalava.

La nostra gosseta va començar a anar amunt i avall per l’habitació bellugant coses d’un costat a l’altre.

—Hauríem de recollir nosaltres... —va dubtar la Gisele.

—El papa només ha dit: «**Vull l’habitació ben endregada**» —li vaig recordar—. Juguem a *Happy Glass*?

Amb un salt, la Gisele va venir
al meu costat. La mare va entrar
just quan l'Alma col·locava l'últi-
ma nina al seu lloc.

—Hola, noies, què feu? Ui, que ben **endreçat** està tot —va dir amb cara de satisfacció.

Després ens va fer un petó mentre nosaltres continuàvem amb el nostre joc.

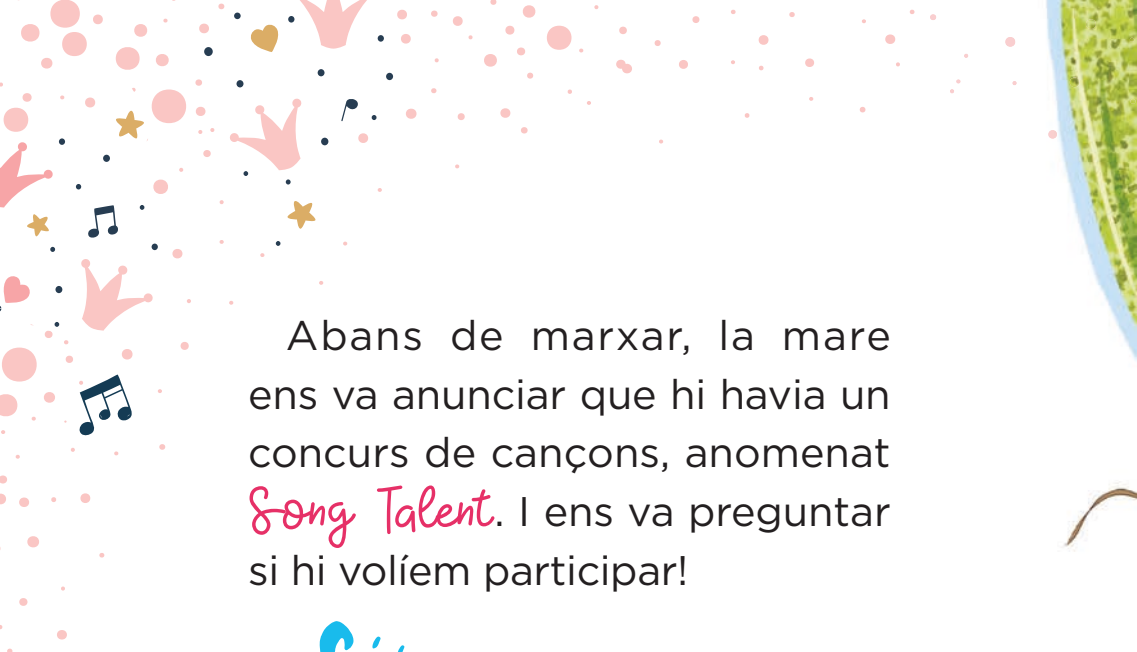
—L'Alma ha... —va començar a dir la Gisele.

—**...HA BADALLAT** —la vaig interrompre abans que ens delatés.

—Deu estar **avorrida**, la trauré a passejar —va dir la mare mentre observava l'Alma, que descansava tan tranquil·la a dins del castell de joguina.

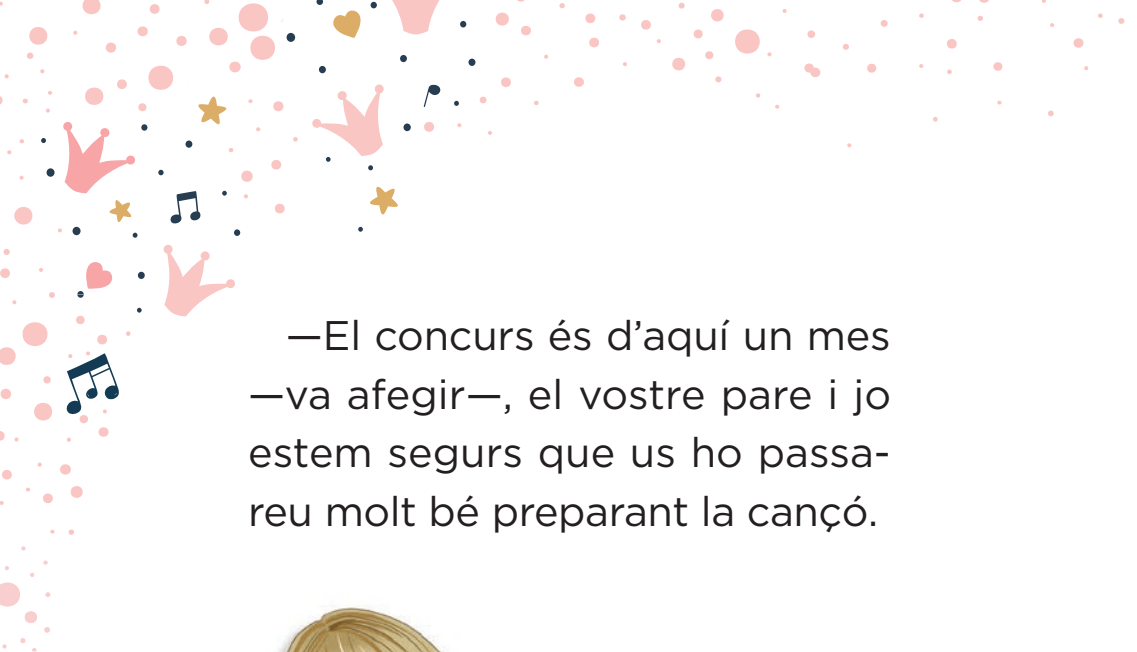
Abans de marxar, la mare
ens va anunciar que hi havia un
concurs de cançons, anomenat
Song Talent. I ens va preguntar
si hi volíem participar!

—*Siiii!!!* —vam exclamar la
Gisele i jo saltant d'alegria.

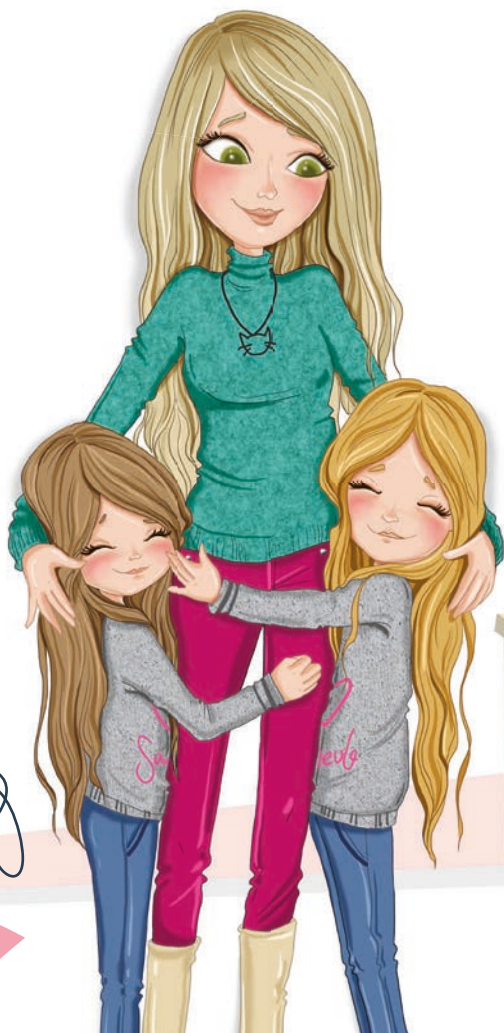
—És un concurs on nenes i
nens de la vostra edat canten
una cançó escrita i composta per
ells mateixos —ens va explicar.

UAAA! Sonava fantàstic.

—El concurs és d'aquí un mes
—va afegir—, el vostre pare i jo
estem segurs que us ho passa-
reu molt bé preparant la cançó.

UAAU! Era genial!

Semblava un somni. Tot i que de seguida ens vam adonar que ens hi hauríem d'esforçar moltíssim.

—Però, mama, *hem d'anar a l'escola, tenim deures, teatre... No tindrem gaire temps!*

—Podríem faltar a matemàtiques per preparar-nos millor
—vaig proposar fent carona d'àngel; *no m'agraden les mates!*

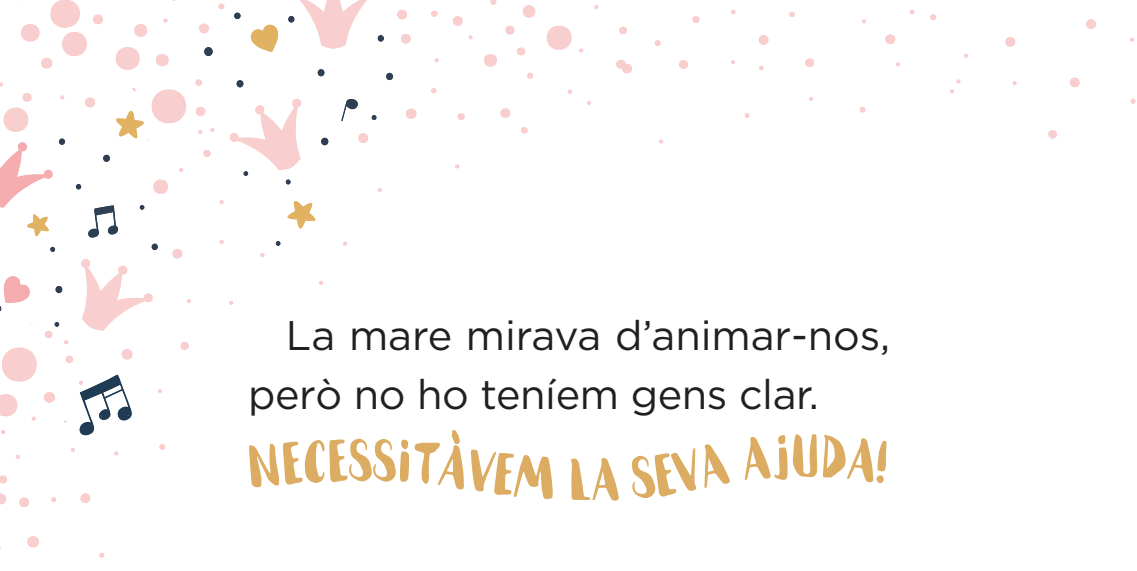

La mare va riure i se'ns va as-
seure al costat.

—Només cal que us organitzeu
una mica. Ho fareu molt bé.

—Però segur que ens sortirà
un **NYAP DE CANÇÓ**... —va dir la
Gisele.

La mare mirava d'animar-nos,
però no ho teníem gens clar.

NECESSITÀVEM LA SEVA AJUDA!

—No heu de patir per res —va assegurar la mare—. Sou **creatives, organitzades i responsables**. Sabeu? A tots ens espanta una mica fer coses noves; només heu de *confiar en vosaltres mateixes*.

La Gisele i jo ens vam mirar.
Seríem capaces de preparar-nos
a temps per al *Song Talent?*

